

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4306/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Наташа Мијаљевић и Јовица Мијаљевић, адвокати из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ АД Београд, коју заступа пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 303/21 од 11.03.2021. године, у седници одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 303/21 од 11.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 303/21 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1529/20 од 30.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је ништава одредба члана 6. став 1. Уговора о динарском готовинском кредиту, ближе означеном у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 2.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.03.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 303/21 од 11.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године,

допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, а код утврђења да тужила није била упозната са врстом и висином трошкова кредита у предуговорној фази. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате поднета је 26.11.2020. године. Вредност предмета спора је 2.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић